

Predmet: Sotin

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 2/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu i pomaganju, u vezi sa čl. 22 i 24 KZ SRJ

Glavni pretres: 16.03.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Izvršeno je suočenje između okrivljenog saradnika Žarka Miloševića i ostalih okrivljenih, na okolnosti razlika u njihovim odbranama. Prilikom suočenja svi su ostali kod ranijih izjava.

Svedok Milorad Višić

Svedok je izjavio da je iz Sotina, te da od okrivljenih poznaje okrivljenog saradnika Žarka Miloševića koji je bio komandant TO, Dragana Lončara, Mirka Opačića koji je bio predsednik MZ i Miodraga Milinkovića koji je bio komandant vojne jedinice koja je bila u Sotinu. Okrivljenog Dragana Mitrovića ne poznaje. Poznavao je i sve oštećene. Nema neposrednih saznanja o stradanju meštana Sotina hrvatske nacionalnosti - o tome je samo čuo iz priča. Negirao je da je kontaktirao Stanka Vujanovića u vezi sa obezbeđivanjem autobusa za iseljavanje meštana Sotina. Prema njegovim saznanjima, Vujanović nije na raspolaganju imao autobuse. U vreme kritičnih događaja nije imao nikakvu funkciju u Sotinu, niti naredbodavna ovlašćenja, ali je kao poslanik upoznavao ljude sa situacijom, a sve to se zasnivalo na ličnom autoritetu. Svi organi lokalne vlasti u Sotinu formirani su „odozdo“, a kasnije se to samo potvrđivalo. Tako su npr. sami borci izabrali okrivljenog saradnika Miloševića za komandanta TO. Negira da ga je on, u dogovoru sa okrivljenim Miroslavom Milinkovićem, postavio na tu funkciju. Smatra da su lokalne vlasti u Sotinu, milicija, TO i MZ bile ravnopravne, i da tu niko nikome nije naređivao, niti im je vojna jedinica u Sotinu bila nadređena. Negirao je da je bio u kontaktu sa okrivljenima u vezi sa iseljavanjem civila iz Sotina. Objasnio je da je u donošenju odluke o iseljavanju civila hrvatske nacionalnosti moglo biti više učesnika, a da su se predsednici MZ bavili smeštajem srpskih izbeglica koje su iz drugih delova Hrvatske dolazile na to područje.

Prilikom suočavanja svedoka sa okrivljenim saradnikom Miloševićem, svako je ostao pri svojim navodima, dok je svedok negirao navode Miloševića da je bio veoma uticajna osoba u Sotinu u vreme kritičnih događaja.

Svedok Predrag Bezbradica

Svedok je u vreme kritičnih događaja, kao meštаниn Sotina, bio pripadnik lokalne milicije. U vezi sa događajem na lokaciji „Vodice“ kada su ubijeni Stjepan Šter i Snežana Blažević, naveo je da se to desilo prilikom pretresa terena u kojem su, pored ostalih, učestvovali okrivljeni Žarko Milošević, lice pod nadimkom „Zumbul“ (pok. Miodrag Milanković, zvani još i „Cvole“), Dragan Mitrović, Željko Jokić i Goran Pavić. Okrivljeni Milošević je pronašao Snežanu i Stjepana u jednoj vikendici i izveo ih napolje, pa je odgurnuo Stjepana i pucao u njega, a nije mu poznato ko je pucao u Snežanu. Tek nakon što mu je predočeno da je tokom istrage izjavio da je video kako okrivljeni Dragan Mitrović puca u Snežanu, da je video taj prvi trenutak jer je bio

udaljen nekih 5-6 metara, potvrdio je da je zaista to video. O stradanju Marina Kušića nema nikakvih saznanja. Krajem decembra 1991. godine učestvovao je u privođenju grupe civila hrvatske nacionalnosti u prostorije SM. Pripadnici policije dobili su naredbu da privedu određene ljude, pa je tako on priveo Ivicu Marijaševića i Andriju Rajsa, te Marka i Magdalenu Kušić. Iz priče je, nakon nekoliko dana, saznao da su ti civili ubijeni i da su tamo bili Žarko Milošević, Dragan Lončar i „Zumbul“. Nije deciderano čuo da je okrivljeni Lončar učestvovao u ubistvima, već da je bio prisutan prilikom tog događaja.

Svedok Dragan Todorović

U vreme kritičnih događaja svedok je bio u Sotinu kao pripadnik JNA i obavljao je dužnost pomoćnika komandanta pozadinskog bataljona. Njegov nadređeni bio je optuženi Miroslav Milinković. Poznato mu je da su u Sotinu postojali organi lokalne vlasti, ali on sa njima nije saradivao. Naime, njegova dužnost je bila da radi na održavanju morala kod pripadnika JNA. Bilo mu je poznato da su okrivljeni Milošević i Opačić na nekim funkcijama u lokalnoj vlasti. Takođe je poznavao i Višića, ali mu nije poznato da li je isti imao neku funkciju. Vojska je kontrolisala prilaze Sotinu, odnosno imala je kontrolne punktove, pa se bez dozvole nije moglo ni ući ni izaći iz mesta. Kamione koje je posedovala njegova jedinica, davali su povremeno civilnoj vlasti u Sotinu za obavljanje uslužnog prevoza, kao npr. za prevoz letine ili dovoženja građevinskog materijala. Misli da je i u takvim slučajevima, bila neophodna dozvola da izlazi kamiona iz Sotina. Nema neposrednih saznanja o iseljavanju civila hrvatske nacionalnosti. Jednom prilikom mu se obratila meštanka, žaleći se da hoće da je isele, pa ju je uputio u komandu - nije mu poznato šta se dalje dešavalo. Ne seća se da je, krajem decembra 1991. godine, u komandu dolazio okrivljeni saradnik Milošević, niti da je od njega tražio kamion.